

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyilt-teri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk me-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók i-
nyomdánkban, Stark N. és
Untermüller E. könyvk.-ben
számanként 5 krért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor:

vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:

SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:

a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Kötéltáncz.

Bánffy Dezső báró ritka vakmerőséggel folytatja a legsötétebb reakció kötéltánczát.

A kötépálya, melyen szaporán végig lejt, két ponthoz van erősítve. Az egyik pont Budapesten van, a kormányparti klubban, a másik ez idő szerint Ischiben található, ahol az udvar nyaral.

A kérdés csak az, hogy a hatalomnak ez a két erőssége megtartja-e, vagy elejti a kötetet?

Ettől függ, hogy tovább tánczolhat-e az exczellenziás kötél-művész, vagy a nyakát szegi?

Most egész váratlanul Ischibe futott, segítségért kérni a királytól. Utjának eredményéről ebben a pillanatban, midőn e sorokat írjuk, még mit sem tudunk. De kőza hírek szerint ő felsége a legmesszebb menő fölhatalmazással látta el ügyefogyott szolgáját, szabad tetszésére bizván a súlyos bonyodalmakból való kibontakozás eszközeinek megválasztását.

Ha ez a hír megfelel a valóságnak, akkor Bánffy sorsa föfelé egészen biztosítva van. Nem hiányoznak azonban oly kombinációk sem, hogy a megszorult despota oda fent inogni kezd, s mostani útja nem önkéntes volt, hanem ad audiendum verbum regium idézetett a trón elé.

Ez utóbbi kombinációban van némi valószínűség; mert az udvar jól tudja, hogy a harc főképp Bánffy személye ellen folyik, s hogy az új kiegyezés keresztül vitelére alkalmatlanabb ember e pillanatban nincsen, mint ez az erőszakos és mégis tehetetlen zsarnok.

Föltéve mindazonáltal, hogy a reakcionárius rendszabályok az udvarnál tetszéssel és helyesléssel találkoznak, míg mindig bizonytalan, hogy a másik oszlop: a kormány-part, a kritikus órában nem inog-e meg?

A külső tünetekből ítélve, ez az eshetőség épen nincs kizárva. Pár nap óta ugyanis a kormánypartban a nagyobb súlylyal bíró hazafias elemek mintha felül kerekedtek volna. Hegedűs Sándor már napok óta fáradozik a békés kiegyenlítésen, s most segítségére siet a kormánypart két nagy tekintélyű matadora, Csáky Albin gróf és Széll Kálmán, akik közül az utóbbi hétfőn hosszasan értekezett Apponyi Albert gróffal; ami vagy annak a tanujele, hogy békülni akarnak, vagy azt jelenti, hogy Bánffy napja leáldozóban van, s a politikai angurok Apponyiban látják a jövő emberét.

Megtörténhetik mégis, hogy sem a békés tárgyalások nem vezetnek a kívánt eredményre, sem a mameluktábor nem hagyja cserben atyját és mesterét, s így Bánffy tovább lejt a reakció tánczát.

Am akkor rázudul az ellenzék és a közvélemény vihara és menthetetlenül lesöpri őt a magasból.

Igy vagy úgy: sorsa meg van pecsételve. Csak idő kérdése, hogy mikor, de le fog bukni minden bizounyal és elpusztul a föltámadás reménye nélkül.

Városi közgyűlés.

Kánikulai hőség és egy rengeteg hosszú tárgysorozat — ezzel a két keserves dologgal kellett megbirkózni hétfőn a városatyáknak. Es megbirkóztak velük derekasan. Reggel 9 óratól sötét estig izzadtak a föledt levegőjű teremben, s beszéltek annyit, hogy diadalmasan kiállották volna a versenyt a Justh Gyula oszrukezős katonáival is. — Ne is várjak tőlünk t. olvasóink, hogy a leírjuk a temérek beszédét, mert ha abba a bizonyos dióhéjba szoritánók is a sok szöfát, egész kötetet kellene adnunk.

Az ülés megnyitása után a polgármester bejelentette, hogy az elhalt Filó János helyett a virilisek lajstromában sorrend szerint következő Nagy Józsefet hívta be a képviselő testületbe. Azután nyomban rátért a közgyűlés tárgysorozatára, amelynek első pontját a minap lemondott szegényügyi bizottság helyett új bizottságnak a megválasztása képezte.

Szeder János szép szavakban méltatva a lemondott bizottság érdemeit, ajánlotta, hogy újból ugyanazon tagokat válassza meg a közgyűlés. Egyhangu helyeslés fogadta ezt az indítványt, s midőn a polgármester enuncziálta, egyuttal örömmel üdvözölte a határozatot, mely a bizottságnak, a gazdasági tanácsnoknak fölmerült minapi konfliktus után, erkölcsi elégtételt szolgáltatott.

Sarkadi Nagy Ferencz indítványt tett, hogy azok az okok, melyek a bizottságot a minap lemondásra indították, vizsgálát tárgyává tétessenek, hogy konstatáltassék, hogy a bizottság volt-e hibás vagy a gazdasági tanácsnok? Szeder János azonban kifejtette, hogy a vizsgálát elrendelésének a lemondás alkalmával lett volna helye és ideje; most már ez túlhaladott dolog. Mire dr. Lakos Imre polgármester bejelentette, hogy Sarkadi Nagy Ferencz indítványa nem tárgyalható; amiben a közgyűlés békességesen megnyugodott.

A házaló kereskedés eltiltásáról szóló szabályrendelet általános vitáját Szeder János kezdte meg, azt kívánván, hogy az árumintákkal utazó úgynökökre ne terjesztessék ki a tilalom; mire azonban dr. Cicatriczis Lajos azt a fölvilágosítást adta, hogy az úgynökök működését maga az ipartörvény megengedi. Ezután Szeder János azt indítványozta, hogy a szabályrendeletben takszative soroltassanak föl azok az árucikkek, amelyekre a tilalom kiterjed, mert vannak oly cikkek, amiket itt helyben kapni nem lehet, tehát az ezekkel való házalást nem volna czélserű eltiltani. Káta Pál János föltétlenül minden árucikkre el akarja tiltani a házalást. Szántó Dániel Szeder János álláspontját fogadta el. Ellenben Pintér Gyula Szeder János kívánságát gyakorlatilag kibívetlennek tartja, mert úgyszólván képletlenség a tilalom alá eső árucikkeket fölsorolni; e helyett azt ajánlja, hogy azok a cikkek jelöltessenek meg a szabályrendeletben, a melyekkel a házalás megengedtetik. A közgyűlés — Láng József pártoló felszólalása után — ezt az

álláspontot fogadta el, annál inkább, mert arra helyezkedett maga a szabályrendelet tervezet is.

A házalás tárgyalásánál Pintér Gyula a házalás definícióját vagy kihagyatni kérte, minthogy az különben is törvényben és rendeletben definiálva van, vagy szabatosabb meghatározást kívánt. A közgyűlés az indítványt az utóbbi részét fogadta el. Ugyancsak Pintér Gyula kifogásolta azt is, hogy a szabályrendelet a házalás tárgyában az 1852-ik évben kiadott császári nyiltparancsra részint mint jogforrásra, részint mint hatályban lévő s törvény erejű rendeletre hivatkozik, holott az alkotmányjogilag semmis és érvénytelen. Albertényi Antal és dr. Cicatriczis Lajos pártoló felszólalása után a közgyűlés a császári nyiltparancsra való hivatkozást a szabályrendeletből törölte.

Hosszas vitára adott alkalmat a vásári és piaczi helypénzszedési szabályrendelet, s azzal kapcsolatban a helybeli ipartestület azon kérelme, hogy az iparosok országos vásárok alkalmával ne a vásár minden napján, hanem csak egyszer fizessenek helypénzt és a térdij folyó meterenként 3 krról 2 krra szállíttassék le. A gazdasági szakosztály elutasítási javasolta, Varga Bénéiamin és Szalay István pedig megleghangu fölszólalásban pártolták az ipartestület kérelmét. A szakosztályi javaslat, tehát az elutasítás mellett szóltak: Káta Pál János, Szántó Dániel, dr. Cicatriczis Lajos és dr. Sulcz Lajos. Ellenben Szeder János egy évre hajlandó a kérelmét teljesíteni, amit Körtvélyesi Sándor és Láng József is pártoltak. Pintér Gyula utalt arra, hogy a kérelem teljesítése szükségképp maga után vonná a helypénz általános leszállítását, mert ha az iparosokat kedvezményben részesítjük, akkor a gazdaközönségnek is hasonló mértékkel kell mérni; utalt tovább arra, hogy az iparosoknak adandó kedvezmény a főszámvevő jelentése szerint 3000 forinttal apasztaná a közpénztár bevételét, s ez a hiány 5000 frtra emelkednék, ha a kedvezményt a gazdaközönségre is kiterjesztenék. Ezen jövedelem veszteséget a közégi egyenes adó fölemelése által kellene pótolni, már pedig a mai viszonyok között adóemelésre még gondolni is képtelenség. Mindazonáltal nem volna méltányos dolog az ipartestület kérelme elől ridegen elzárkózni, azért indítványozza, hogy a jóakarát tanubizonyága gyanánt szállítsa le a közgyűlés a térdiját folyó meterenként 3 krról 2 krra, ugy azonban, hogy a vidékiek által fizetendő helypénzt hasonló arányban emelje föl. Így a helybeli iparosok terhe némileg könnyítették, a nélkül, hogy a közpénztár bevétele csorbíttatnék. — A többség azonban a szakosztályi javaslatát fogadta el, vagyis az ipartestület kérelmét elutasította.

A korszokok egyrésze azt kérte, hogy az edényárusítás csak hetivásáros napokon engedessék meg; a másik rész pedig az iránt folyamodott, hogy mindennap, még vasárnap is szabad legyen az árusítás. Nagy József és Babós József az utóbbi kérelmet pártolták; míg Aradi Kálmán főkapitány és Szalay István az elárusításnak a hetivásárookra szoritása mellett szólahtak föl. Pintér Gyula a közönség érdekében és a helypénzre való tekintettel szintén pártolná a mindennapi árusítás megengedését, de azt hiszi, hogy a város nem lépheti át a piactartási engedélyt, amely csak a hétfői és csüförtöki napra szoritja az elárusítást. Dr. Cicatriczis Lajos a Pintér által fölvett szempontot fontosnak tartja, azért indítványozza, hogy az úg adassék vissza a jogügyi szakosztálynak azzal az utasítással, hogy a piactartási engedélykormány ta-

2. oldal.

mulmányozása alapján tegyen véleményes jelentést; amit a közgyűlés egyhangulag elfogadott a polgármester azon javaslatával együtt, hogy a kereskedelmi és iparkamara véleménye is kikérésék.

Csucs Lajos és társainak a második állatorvosi állás betöltésére vonatkozó indítványát lezúgták. Csucs Lajos ugyan megkísérelte védelmezni, de Soós Ferenc és Kátai Pál János felszólalása után — akik kifejtették, hogy semmi szükség sincs két állatorvosra — az indítványt egyhangulag elvetelte a közgyűlés.

A halasztó őrzése is elég hosszas vitát keltett. Cs. Kovács a mezőőrökre kívánta bízni a tőrózást. Sarkadi Nagy Ferenc a mostani ór 300 frt fizetésből 3 órát akart alkalmazni 100—100 frttal. Kátai Pál János pedig 2 órát indítványozott, fejenként 150 frt fizetéssel. Némelyek a menházi szegényeket akarták kirendelni, ettől azonban elállottak. A közgyűlés aztán a Kátai indítványát fogadta el.

Itt a polgármester délután 3 óráig felfüggesztette az ülést.

Szűnet után az első tárgy volt a csongrád-megyei történelmi és régészeti társulat kérelme, melyben a levéltárban őrzött régi birópálcák, zászlók és némely érdekesebb okiratok ideiglenes átengedését és a régiségi múzeum részére a kurcántuli vendéglő épületben helyiséget, illetőleg azt kéri, hogy a vendéglőnek a múzeum részére átengedett szobáért a haszonbérből évenként 60 frtot engedjen el a közgyűlés.

A kérelem teljesítését elleneztek Kátai Pál János és Neumann Jónás; ellenben pártolták: dr. Lakos Imre polgármester, Novobáczky Győző tanácsnok és Szeder János, aki azonban okiratot nem hajlandó még ideiglenesen átengedni és egyúttal megjegyzi, hogy a folyamodó társulat elnevezésében a „Csongrád-megyei” szó ne tévesszen meg senkit sem, mert a megyének ehhez a társulathoz semmi köze. Pintér Gyula abban egyetért Szeder Jánossal, hogy okiratot a levéltárból még ideiglenesen sem lehet kiadni; a birópálcákat és zászlókat is csak meghatározott időre — például legfőleg 5 évre — hajlandó átengedni; sem hosszabb, sem határozatlan időre nem. Azt a felfogást, hogy a megyének ehhez a társulathoz semmi köze, nem osztja; sőt ellenkezőleg abban a véleményben van, hogy a megye van hivatva első sorban istápolni a társulatot, mert az működését az egész megyére kiterjeszti, s nemcsak nevével, de jellegénél fogva is vármegyei kulturális intézmény. Ami a helyiség kérdését illeti, csodálja a szót, hogy a társulat nem a vármegyéhez, hanem a városhoz fordult helyiségért, holott köztudomású, hogy a város maga is nagy hiányát érzi a helyiségeknek, s

részben kénytelen bérházakban lakni, míg a vármegye annyira bővebben van a szobáknak, hogy az állami tisztviselőknek is adhat vendégszobákat, s egy kis jóakarattal bizonyára adhatna a régészeti múzeumnak is helyiséget. Mindazonáltal elismeri szót, hogy a város sem zárkozhat el a nemes czélokot követő társulat támogatásától, s ha a közpénztár megterhelése nélkül adhatunk a múzeumnak helyiséget, például ha ilyet a Jurenák-háznál lévő melléképületben találhatunk, akkor adjunk. Amde azt, hogy a vendéglős által átengedett szobáért haszonbér leengedésben részesítsük a vendéglőt, annál kevésbé fogadhatja el szót, mert a múzeum látogatói egyúttal a vendéglő forgalmát is emelik, a vendéglősnek tehát csak előnyére válik, ha az általa különben sem használt szobát a múzeumnak átengedi. — A közgyűlés egész terjedelmében a magáévé tette Pintér Gyula ezen álláspontját.

A községi közmunka összeírására és kivetésére vonatkozó tanácsi előterjesztést, mely mindenben az eddigi szokásnak felel meg — elfogadta a közgyűlés. Kátai Pál Jánosnak Papp László h. tanácsnok és Albertényi Antal által támogatott indítványára azonban kimondta, hogy a jövő évi január 1-től kezdődőleg a községi közmunka kezelését teljesen az adópénztári tisztviselésévé teszi. Szeder János indítványára továbbá felhívta a közgyűlés a polgármestert, hogy a községi közmunka fölhasználásáról, mennyiségéről és a váltásösszegekről a legközelebbi közgyűlés elé kimerítő jelentést terjesszen be.

A tisztviselők és városi képviselők elhalálozása alkalmával követendő eljárásról szóló tanácsi előterjesztést a következőket javasolja:

1. a városi középületeken gyászlobogók tűzendők ki;
2. a város gyászjelentést adjon ki;
3. a tisztikar és képviselő testület a temetésen való részvételre fölhívandó;
4. a koporsót a városi előfogad vigye ki;
5. a temetésre a városi szolgák díszben vonuljanak ki;
6. a koporsóra korszor helyezendő;
7. a képviselő testület az elhunyt emlékért jegyzőkönyvében örökítse meg és a gyászoló családhoz részvét iratot intézzen.

Az 5. és 6. pont egyhangulag elfogadott; a 6-ik és 7-ik pont azonban Pintér Gyula és Albertényi Antal fölszólalására oda módosított, hogy az esetleg szükségesnek mutakozó külön intézkedések megtételére a tanács fölhatalmazatik és hogy az elhalálozásokról a polgármester esetéről esetre jelentést tesz a közgyűlésnek. E módosítások indoka az, hogy a végtisztességtétel még sem lehet egészen sablonos.

A pénztárvizsgálatokról szóló jelentés, valamint a földmívelési miniszternek az árterzi kutak furásánál figyelembe veendő szempontokról szóló leirata tudomásul vétetett.

Abaffy Zsigmond városi mérnök maga mellé egy napidijast kér. Szeder János és Novobáczky Győző melegen pártolták, Kátai Pál János azonban ellenezte, s a többség megtagadta a kérelem teljesítését.

Szerencsésebb volt a közpénztári tisztviselés, amely — különösen a közmunkaügy kezelésével járó teendők ellátására — szintén egy napidijast kért. Ezt a közgyűlés megadta, de Albertényi Antal felszólalására csak a jövő évi márczius végéig, mert a jövő évben már a városi közmunka ügy és általában minden közkirívás dolga az adópénztári tisztviselésébe utaltatik át.

Az idei szénatermés eredményéről szóló jelentés egy kis összezapást idézett elő. A polgármester ugyanis a gazdasági tanácsnok referációjának megjegyzése, hogy nincs meglegedve a Horvát előfogatosnak árverésen kívül eladott szénáért elszámolásával; mire a gazdasági tanácsnok előadta, hogy Horvát 6 forintot fizetett a megvett szénáért, holott az átlagár csak 5 frt 76 kr lett volna. Pintér Gyula fölemlítette, hogy ez eltér a tanácsnok által a minap tett kijelentéstől, mert mikor egy interpelláció folytán a kérdéses széná eladás szava tételt, a tanácsnok azzal nyugtatta meg a közgyűlést, hogy Horvát az árverésen elérendő legmagasabb ár szerint fog fizetni az árverésen kívül vett szénáért. Tehát hogy jövőre hasonló esetek fölne merüljenek, kéri a tanácsnokot, hogy szabályszerűen járjon el és szabadkézből való eladásokat ne csináljon.

Ez — a különben nem agresszív természetű fölszólalás roppant izgatóttá tette a tanácsnokot. Szinte a dühösségig menő idegességgel jegyezte meg, hogy az ő szavait Pintér Gyula mindig félremagyarázza; ő a minap se azt mondta, hogy a „legmagasabb” ár, hanem hogy „átlag” ár szerint fog Horvát fizetni. Nagy méltatlanságnak tartja, hogy mikor ő érdemeket szerez azzal, hogy jelenléte jövedelmet produkál a szénából, elismerés helyett igazságtalan megtamadtatásban részesül. — Erre Pintér Gyula tanuul bivia képviselőtársait, hogy a tanácsnok ur a minap tényleg azt mondta, hogy a „legmagasabb” ár, és nem azt, hogy „átlag” ár szerint bevételezi a szabadkézből eladott széná értékét. (Amit a képviselők „ugy van” kiáltásokkal bizonyítottak is.) Abban, hogy jó volt a szénatermés és szép összeg folyt be érte, egyáltalában nem látja a tanácsnok ur érdemét; mert azt a kedvező időjárásnak és az árverezőknek lehet köszönni. Csodálkozik különben, hogy fölszólalása annyira kihozta

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

A szegény Mátyás.*

— Életkép a börtönből. —
(Folytatás.)

„Megtölte, meggyilkolta sógorát. — Gyilkos! Gyilkos! erőszakos gyilkos!” hangzott az udvarra tóduló kíváncsi emberektől, kik körülállva a holttestet, dühös tagjáratás közt fenyegetőleg néztek a szegény Mátyásra.

Az pedig állott, mint egy kőbálvány, megdermedve az ijedségtől, nem látva, nem hallva semmit, mint a tompa zugást és sógora elterült holttestét, kinek nyitott üvegesedett szemei merően reá voltak függesztve, míg nyitott ajkán lassu cseppekben szivárgott alá a vér az udvart elborító tiszta fehér hóra.

Egy vérfolt a tiszta fehér havon és egy pár megüvegesedett nyitva levő szem, ezek voltak Mátyás előtt, s ő nem látott más semmit, nem látta a házból kirohanó feleségét, ki remegő sikoltással; borult vállára, nem látta a holttestre boruló sógorődjét, ki szivrepesztő jajhangokban öntötte ki fájdalmát, nem látta az ellenező tömeg haragos arczát, ő nem látott mást, mint a néhány csepp vért a havon s a nyitva maradt reá meredő két szemet, csak állott, némán és mereven, rá nézve ekkor meg volt halva a világ.

* Mátvány Tóth Mór kir. ügyész „A jó madarak” című munkájából, mely a napokban jelenik meg Széki S. Kiadónak. Karácsony. Ár 2 és 4 frt terjedő mértékben igen csinos kiállításban 2 koronára.

Végre megérkezett az előjáróság: — az öreg bíró, a felvégi, a falusi rendőr az alvegi korcsmából, a törvénybíró a szomszédból, végre a kisbíró a falu hazától, ekkor jöttek ezek, mikor már nem rájuk, hanem csak a papra és temetésre lett volna szükség.

Hogy volt, mint volt, ki tette, ki kezdte? — a kérdezősködésnek vége hossza nem volt, s az eredmény végre is az lett, hogy Mátyást elvezették a falu börtönébe, a holttestet pedig elszállították a saját házába, s nagy bölcsen kisütötték bírák uraimék, hogy gyilkosság történt és Mátyás meggyilkolta saját sógorát.

Másnap reggel már megérkezett a vizsgálóbíró egész kíséretével, doktor, sebész, a vizsgálóbíró irnoka, összesen négyen voltak ezek az urak, kiknek oly szomorú kötelesség jutott osztályrészül, hogy csak bünt, szerencsétlenségét vizsgálnak, hogy csak fájdalmat, szenvedést és siralmat okoznak embertársaiknak azért, hogy az igazság kiderítve legyen. Es volt a faluban nagy sürgés, forgás, — egyik része ott ácsorgott a halottas ház ablakai alatt, lesve a boncolásra, más része a faluházánál levő börtön ablakai alatt ólálkodott, hogy a szegény Mátyást, kit különben jól ismert, megláthassa. Kíváncsi lévén mindenki, minő az ember, ha boncolják és milyen az ember, ha gyilkos. Részvét és szánalom azonban hibázott ezen kíváncsiak szívéből.

Este felé pedig, mikor a meghaltat a temetőbe kikisérték, Mátyást is akkor vitték ki a faluból, egyenesen a megyeházánál levő központi börtönbe a híres három kereszt alá.

„Három kereszt alá”, így hívják a megyei székházánál levő központi börtönt azon három keresztől, mely kőből kifaragva a rostélyos ajtó felett felnyulik és a kinszenvedés kálváriáját ábrázolja.

Jó jelképe ez a börtönt lakó szerencsétleneknek, mert hiszen az Isten fia bűnösökért halt meg s a jobbaján függő lator, ki halála órájában tért meg — biztatást kapott a bocsánatra és az örök üdvösségre.

Ezt jelenté a három kereszt a börtön ajtó feletti s hivatása volna inteni a gonoszokat a töredelmes bűnbánatra és javulásra, mert hiszen a földi élet csak is rövid itt mulatás s mindenkinek kötelessége gondolkodni arról a tulvilági életéről, mely reá vár, s arról a bizonyos haláláról, melyet el nem kerülhet, mely megelőzi a tulvilági életet.

De hát nagyon kevesen gondolnak a halálra életükben és kevesek azok, akik bűnbánatról és töredelmeségről gondolkodnak akkor, midőn volna okuk magukba szállva: csendes kimulásokról gondolkodni.

Hanem ezen kevesek egyike volt a szegény Mátyás, ki megalázva a fájdalomtól, összeesve a szegény és gyalázat nyomása alatt, arról gondolkodott mindig: „bárha ő sohasem született volna!”

Azon szoba, a hová zárták, egy tiszta, négyszögletű nagy bolthajtásos terem volt, fehérre meszelt falakkal és az udvarra nyíló magasan vágott dupla rostélyzatú ablakkal.

(Folyt. köv.)

a sodrából a tanácsnok urat és igazságtalan támadásnak minősítette azt, holott az nem egyéb, mint jogos kritika a mostani esetre és figyelemzetés a jövőre, hogy ne tessék szabadkézből való eladásokkal gazdálkodni, hanem tessék szabályszerűen árverésen eladni a termést; akkor nem lesz senkinek semmi ellenvetése. A jelen esetre egyébiránt nemcsak szóló, de maga a polgármester is kijelentette az elnöki székéből, hogy nincs vele meglegedve.

Ezzel az incidens a polgármester azon kijelentésével, hogy jövőre gondja lesz rá, hogy az értékesítés a legnagyobb nyilvánossággal, szabályszerűen történjék — befejeztett.

A Farkas Gedeon örökösök háza mögötti csatorna befödését sürgette több kiséri lakos. Kálmán Mihály és Aradói Kálmán főkapitány hozzájárulása után elhatározta a közgyűlés, hogy a befödést egyelőre mellőzi, csupán a kísér felőli oldalon készített a csatorna fölött egy, karfával ellátott átjárót.

Neuman Jónásnak a Delelő csárdánál tett építmények és beruházások átvételéről szóló kérelmét elutasítottai javasolta a gazdasági szakosztály Szeder János erőteljesen képviselte a szakosztály javaslatát. De Pintér Gyula kifejtette, hogy méltányossági és czélszerűségi szempontok hathatósan szólnak a beruházásoknak és építményeknek becserbba való átvétele mellett, s szóló ezt indítványozza is. Szeder János hevesen ellenzte az indítványt; de a közgyűlés Pintér Gyula ismételt érvelésére és Káta Pál János pártoló felszólalása után elfogadta azt.

Plesznik Antal és társai a rom. kath. templomtól a Végh Sándor házáig terjedő utszakas kiburkolását kérték. A gazdasági szakosztály csupán a kellő kijavítást javasolta, mivel a kikövezés aránytalan nagy költségbe kerülne. Nagy József a kérelem mellett, Szeder János és Novobácky Győző a szakosztályi javaslat mellett szólalt föl, s a közgyűlés az utóbbit fogadta el.

A csordások bérjavítást kérték, a gazd. szakosztály fejenként 50 frtot javasolt, a közgyűlés azonban csak 25—25 frtot szavazott meg a folyamódoknak.

A ügyészi fizetés azon három hónapra, amíg dr. Ecsery Lajos és dr. Szánthó Lajos látták el az ügyészi teendőket. Láng József indítványára és Szeder János pártoló felszólalása után a nevezettek kiutalványoztatott.

Munkácsi Jenő szegényemházi élmező a tápdíjat — tekintettel az élelmi szerek drágaságára — 16 król 18 krra kérte fölemelni. Novobácky Győző és Szeder János pártolták a méltányos kérelmet, ellenben Káta Pál János és Berényi Gergey ellenztek s a hangulat arra irányult, hogy inkább redukálják a kszotot, de a tápdíjat nem emelik. Elfogadták aztán Pintér Gyula azon indítványát, hogy a kérelem véleményes jelentéstétel végett adassék ki a szegényügyi bizottságnak.

A Szentesi központi takarékpénztár és a Szentesei vidéki takarékpénztár a városi betétek kamatait 5 százalékról 4% százalékra szállította le. A közgyűlés hajlandónak látszott egyszerűen tudomásul venni a dolgot; de aztán elfogadták Pintér Gyulának azt az indítványát, hogy mielőtt ez ügyben érdemleges határozat hozatnék, ssólttassanak föl a többi pénzügyintézetek, hogy mennyi betéti kamatot ajánlanak föl.

A Közép-tiszai armentesítő társulat részéről a kormányhoz a Tisza közép és alsó szakaszán a mederszabályozási munkálatok hiányainak pótlása és sürgős befejezése iránt intézett fölterjesztést a közgyűlés pártolja, hasonló fölterjesztést tesz és Pintér Gyula indítványára ugyanilyen eljárásra kéri a vármegyét is.

A polgármester bejelentette, hogy Czako István városgazda ellen elrendelte a fegyelmi eljárást. Szeder János kérdést intézett, hogy hűtlen kezelés gyanúja forog-e fent? A polgármester igenlő válaszára Pintér Gyula azt tartja, hogy amennyiben a hűtlen kezelésre az elővizsgálat bizonyítékokat talált, ezen tisztviselőre a város vagyonának kezelése egy percig sem bízható; indítványozza tehát, hogy a közgyűlés a felfüggesztést mondja ki, s válassza meg helyettes városgazdának Csucs Antalt, a kit a polgármester a pénzkészlettel járó gazdai teendők ellátásával ideiglenesen már is megbízott. Az indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

A polgármester javaslatára és Káta

Pál János indítványára elhatározta a közgyűlés hogy fölírtilag megkéri a kormányt és az országgyűlést, hogy a földmiveléssel foglalkozó katonákat aratás idején ne hívják be fegyvergyakorlatokra és a tényleges szolgálat ne ősszel, hanem tavasszal vegye kezdetét, hogy a tényleges szolgálatból való elbocsátás is tavasszal történjék. (Erre a fontos kérdésre még visszatérünk.)

Ekkorra már egészen besötétedett; a napvilággal együtt a városatyák türelme is elfogyott; a polgármester tehát közmegelegedésre bezárta a közgyűlést.

Országgyűlés.

Szombaton a kormánypart a harmadik szónokot bocsátotta a vitába: Gajári Ödönt. Feladata az volt, hogy megmentsse a látszatot a békétörekvések őszintesége iránt, tényleg azonban a helyzet még jobban elmérgesedett.

Fölszólalásának azt a szerény formát adta, hogy ő Hock János beszédére tesz észrevételeket; ebben a szerény formában ismételte mindazokat a méltatlan vádakat az ellenzék ellen, a melyeket Tisza István gr. és Pulszky Agost hangoztattak.

A Házon mindaddig csak az ideges, feszült várokozás kinos hangulata uralkodott. Gajári hangjában, előadásában kellemetlenül összeszorultak az utóbbi napok birbebt békebarátainak minden erényei. Pulszky „békítése” után ezek a meleg, baráti hangon előadott provokációk sem meg nem leptek, sem fel nem izgattak senkit sem.

De a béke anyaljai a kedélyek hárfáján jól tudnak játszani. A disszonanciának is lehet skálát teremteni.

A kormánypart sebeirol szólott Gajári. Merészen, brutuszi elhatározással nyult a párt fájo sebéhez, hogy azt feltéve enyhe kézzel közzegesse be újra. A Rokross Elek elleni támadásokat a humanizmus nevében meybélyegezte, s az ellenzék méltányosságára apelált. Ha már a halál nem ad immunizást, kíméljük egymást a kéz kezét mos theoriája alapján. Hiszen a kormánypart sem vádolja az ellenzékét egyesek hibáért.

Az ellenzék jogos felzudulásában veszték el az ezután következő szavak. Csak Károlyi Sándor gróf neve hangzott ki Gajári fejtegetései közül.

Beszélt szocializmusról, a latitudinok urainak önzéséről, kapzsiságáról, de azt nem lehetett megérteni, hogy mi önzefüggést találhatott egy a haza önzetlen szolgálatában megöszült four gazdasági rendszerre s a Bokross-, Miklós-, Morzsányi-, Pulszky-ügyek stb. fekete sorozata között.

Az ellenzék tombolva tiltakozott a józilis törvénynekek megsértése ellen, s lelkesen éljenezte Károlyi grótot, a ki Gajári fejtegetéseit még csak egy pillantással sem vette tudomásul.

Gajári végül azzal fejezte be beszédét, hogy ha az ellenzék korlátokat emel a parlamentarizmus működése elé, a kormánypart kötelessége lesz ezeket a korlátokat lerombolni.

A beszéd a Ház mindkét oldalán igazi villamos feszültséget idézett elő, a melyet még fokozott az, hogy rögtön utána Tisza István gróf személyes kérdés czimén igyekezett Károlyi Sándor gr. beszédét értelméből kiforgatva, magának kompatibilitási bizonyítványt kicsikarni.

Károlyi Sándor gróf gavaléros tapintattal vette ennek elejét.

Most Hock János kért szót szavai értelmének helyreigazítása czimén, de előre is kikérte a Ház engedélyt, hogy hosszabban szólhasson. A Ház az engedélyt megadta és most Hock pntrol-pontra a legényesebben czáfolta meg Gajári minden egyes állítását és az ellenzékre halmozott vádjait. Különösen éles világításba helyezte beszéde végén a kormánypart egy részének idegenkedését a szabadsajtótól azzal a mondatával, hogy „a sajtónak csak az igazsága rettenetes, a hazugsága nem árt soha!”

Most Bartha Ödönt szólította föl a jegyző, de már ekkor majdnem dél volt és 12 órára a kérvények tárgyalása volt a napirendre kitűzve. Bartha tehát kérte beszédének elhalasztását.

Az erre bekövetkezett jelentet egész nagyságában mutatta meg azt az izgatottságot, mely most a Ház rétegein uralkodik. Elég volt egy szikra, hogy a puskaporos hordó fölrobbanjon és az eddig csendes, normalis folyású ülésen viharos jelenet játszódjék le.

Bartha kérését majdnem az egész Ház helyeselte. Berzeviczy Albert elnök is elismerte a kérelem méltányosságát, de a jobboldalon egypáran, élőkön Mezei Mórral, élénken tiltakoztak az elhalasztás ellen.

Végre is az elnök váltta ketté a csomót azzal, hogy határozatként kimondotta Bartha Ödön beszédének elhalasztását.

A szünet után a kérvények ötödik sorjegyét tárgyalták le.

Hétfőn az ülés első szónoka Bartha Ödön volt, a ki rövid parlamenti szereplése óta már is a parlament elsőrangú szónokai közé lépett. Kijelentette

a függetlenségi párt nevében azt, hogy a kormány feltétlen megadását követelő feltételeivel szemben a párt semmiféle előzetes garanciákat nem adhat a tárgyalások menetére nevezve és kifejtette, hogy a kormány csak akkor volna joga a klotúr behozni, ha ez programjában bent lett volna, és miután ez nincs úgy elvárja a miniszterelnöktől azt a kijelentést, hogy nincs szándékában a parlament szólás szabadságát korlátozni.

— Még akkor sem hiszem! — szóló Szalay Károly.

Most Károlyi Sándor gróf szólalt föl. Az ő fölszólalásának mindig nagy sulya van, most is feszült figyelemmel hallgatta az egész Ház. Azon kezdte, hogy béke lesz e, vagy háboru, az bizonytalan, de az bizonyos, hogy a kormány konfliktálni akarja a sajtó- és a parlamenti szólás szabadságot.

Nagy érdekük voltak fejtegetései a szocialis kérdésről. A pénzügyminiszternek multkor könnyelműen hangoztatott vádjával szemben erélyesen hangoztatta, hogy nem az agrarizmolom, hanem a kormány plutokrátikus szelleme idézi elő az antiszemitizmust. A szocialis bajok orvosságáról ismételve a szövetkezést és a humanizmust ajánlotta.

A baloldal részéről élénk eljenzés fogadott beszéd után az elnök. Berzeviczy Albert szünetet adott. A szünet után Rakovszky István indokolta a néppárt magatartását a békétárgyalásokkal szemben s a visszautasítás indokál azt tünette föl, hogy a néppárt nem bízott a kormány békés szándékainak komolyságában.

Konstatálta, hogy az események a néppártnak adtak igazat.

Igen sikerült beszédét mondott az ifju Zichy János gróf, a ki a néppártra halmozott reakció vádját visszautasította oda, a hová tartozik: a kormányparthoz. Nagy tetszettel fogadta az egész baloldal azt a kijelentését, hogy az ellenzék liberális-musa öszinte de a kormányé nem az.

Utolsónak Lakatos Miklós szólott, a ki oly kemény szavakkal ítélte el a mostani erőszakos kormányrendszert, hogy az elnök három ízben is figyelmeztette, hogy ne használjon sértő kifejezéseket. Az ellenzék mindannyiszor élénken tiltakozott az anticzipált elnöki klotúr ellen.

Azzal fejezte be beszédét Lakatos, hogy inkább reakcionáriusnak tartja a szabadelvű, mint a néppártot!

Helyi és vegyes hírek.

— Felfüggesztett városgazda.

Czako István városgazdát — mint közgyűlési tudósításunkban is olvasható — a képviselő testület szabálytalan és hűtlen kezelés miatt állásától felfüggesztette; s Csucs Antal napidíjast választotta meg helyettes-városgazdának.

— Tűz. Kedden esti tűzjárma zavarta meg a színházi közönséget. A szomszédos Bogárközben gyuladt ki és egett le Pollacsek Jakab kereskedő háza. A nádtetejű ház nagy lánggal égett, de a szélcsendes időben a tűz nem csapott át másik épületre.

— Színészet. Szombaton Ferenczi Frigyes jutalmául Feld Mátyás férczmunkáját: a „Blitzveisz Kóbi” czimú, ugynevezett bohózatot adták. A színház zsufolóság megtelt; jegyet már délelőtt sem lehetett kapni. A közönség izlésének hallatlan elfajulását mutatja, hogy akadtak olyanok — igaz, hogy nem sokan — akik még ezt a nyomorúságos vásári komédiát is megtapsolták. Mi, akik egész itt léte alatt mindig szívesen támogattuk és méltányoltuk a társulatot, kötelességet vélünk teljesíteni most, midőn a leghatározottabban eltiltjuk a tapintatlanságot, hogy előadták ezt a silány ágot, mely még a zuzengerajók podiumára sem való, legfőkébb a csepürágók komédiás bódéjába. Valósággal meg alá- zása ez a színpadnak, amely magasabb kulturművészeti teljesítésére van hivatva. S csodáljuk Ferenczit, akit a közönség rokonszerevével tüntetett ki, hogy a darab-választásnál ekkora botlást követett el. Igazán szerencse, hogy a darabban a kis Bessenyei Miklós és az énekesnőknek is jutott szerep. A kis Miklós olyan kedves, olyan bájos jelenség volt, szerepét olyan bámulatos lélek jelenléttel és oly ennnival ügyességgel játszotta meg, hogy igazán kiengesztelő hatott mindazokra, akiknek józilese különben föllázadt a buta és silány tákolmány ellen. Hevesi Janka és Reviczky Etel szép éneke szintén kárpótlást nyújtott a többi súlyos „élvezetért.” — Vasárnap két előadás volt. Délután a „Gyimesi vagvirág”-ot, este pedig Dereki Antal sikerült népsziművét, a „Napraforgó”-t adták. — Hétfőn félszínházzal a „Goldstein Számi” ment. Kedden pedig Daróczi Ika jutalmául a „Bagdadi herczegnő”, a melyről majd a jövő számban referálunk.

— Jutalom játék. A jóból felhívjuk a közönség figyelmét Guthy Sarolta jutalomjátékára, mely csütörtökön lesz a „Don Caesar de Basán” czimú szép zenéjű operetben. Aki végig nézi ezt az előadást, nemcsak a jutalmazandó iránt fejezi ki elismerését, hanem önmagának is szerez egy kellemes estét.

Köszönet nyilvánítás. Felejthetetlen nóm elhalálása alkalmából a megbató részvétnek oly sok tanujelével találkoztam, hogy lehetetlen azt mindenkinek külön-külön megköszönnöm. Fogadják tehát ezen uton mindazok, akik drága halottam f. hó 25-én végbentel végtiszességételen megjelentek, s mértelenül fájdalmasul jöleső részvétükkel enyhíteni, egyszersmind a gyászszertartás külső díszét megjelenésükkel emelni szivesek voltak — hálás köszönetemnek nyilvánítását. Szentes, 1897. július 27. Ugrai Antal,

Megvadult lovak. Tegnap este takarok kis ribillió színhelye volt az alsópárti lapostetejű korcsma környéke. A csárdában mulató emberek egyike kocsival állt meg a korcsma előtt; le sem vetvén a lovak istrángját. A lovak valamitől megijedtek s örült vágatással rohantak végig az utcán. Szerencsére egy ismeretlenül maradt fiatal ember felugrott a kocsihoz és megfékezte az örülten száguldozó lovakat, mielőtt emberben vagy állatban kár esett volna. Az illető ellen különben kihágási eljárást hivatalból megindítottak.

Baleset munka közben. Vass József gépész a napokban a kezelésre bízott gőzcséplőtől megsebesült. A lokomobil könyök tengelye oda kapta a karját, de sikerült neki azt hirtelen vissza rántani s csak ennek köszönhető, hogy komolyabb baja nem esett. A főorvos ur szivessege folytán különben még csak azt sem tudhattuk meg, hogy az illető gépész hány éves, vagy hogy hol is történt hát a szerencsétlenség.

Köszönet-nyilvánítás. Mindazok, kik f. hó 25-én örök nyugalomra helyezett feledhetetlen nóm illetve gyermekünk Gyarmati Eszternek végtiszesség tételén jelen voltak vagy a bánatos felek szívfejdalmát enyhíteni igyekeztek, fogadják ezuton is hálás köszönetünket. Gyarmati János és neje. Kecse N. Bálint, férj.

Gyakorlaton agyonszurt katona. Az esztergomi 26. gyalogezred legénységével a beállott forró napok óta éjjeli gyakorlatokat tartanak. Egy ilyen éjjeli gyakorlat alkalmával egy zászlóalj az erdőben rejtező ellenség felkutatását tűzven ki feladataul, sulyban helyezett szuronyos fegyverrel, futólépésben támadtak az ellenségre. Az éjjeli sötéttségben s a zajos hurriánok között fel sem tűnt, hogy egy szegény baka összerogyott! A gyakorlat befejezése után a katonát vértócsába elterítve találtak, eszméletlenül volt ugyan, de se ő, se más nem tudta megmondani, hogy ki szurta keresztül hátulról. Más nap délután hunyt el a szerencsétlen jökedéjű Mikus Sándor, egy vácsi fegyőrnök egyetlen fia. Hogy ki szurta le a boldogtalan fiatal katonát, azt eddigéig a legszigorubb vizsgálat sem tudta kideríteni.

Örült a Dunában. A budafoki-uton, közel a Nádor-kerthez, kedden délután egy örült ember rémitgette a járó-kelőket. Félmeztelenre vetkőzve, egyik kezében nagy késsel, a másikban egy szőlőkaróval szaladt az uton. Aray Mihály és Paux János rendőrök el akarták fogni, de a szerencsétlen a Holt Dunába ugrott előlük. Nagy nehezen a partra csalták s megkötözték a dühöngőt. A mentőket hívták, a kik előbb a főkapitányságra, majd az langyalódi tébolydába vitték. A rendőrség megállapította, hogy az örült Gál Gyula kefekötő, a ki a Magyar utcában lakó feleségét és gyermekét azzal fenyegette, hogy megöli őket. A boldogtalan asszony nem is mert e miatt a lakásán aludni, hanem a nénjéhez költözött.

Szerelmi gyilkosság. Egy szegény lány borzalmas meggyilkolásáról ad hírt tomesvári tudósítónk. A párdányi járásban levő Csebzsa község határában hétfőn egy asszony-holttestre akadtak, a melynek melle meg volt csonkítva, feje pedig levágyva feküdt a hulla mellett. A szerencsétlen lányban Strebing kasznár Gizella nevű lányát ismertek föl, a kit Wollner Imre gazdatiszt megökötetett. A rémes gyilkosság az egész vidéken nagy izgatottságot keltett. Wollner megszökött.

Farkas a vagonban. Mikor a zsolnai gyorsvonat hétfőn este a bpesti nyugati pályaudvarba berobogott, a vasuti alkalmazottak csodálkozva látták, hogy egyetlen egy utas sem száll ki, sőt még a kalauz se mutatkozott. Az utasok mind a kocsi ablakainál voltak és onnan tekintettek ki nagy félnéken a pályaudvarba. Végre a legbátrabb közülök leugrott a vagonról és elkialtotta magát:

— Vigyazzanak! Oroszlan van az egyik kocsiában!

A vasutiak rémülten hátráltak. Az oroszlan azonban nem mutatkozott, várakozni pedig már nem igen volt kedve az utasoknak, akik látva, hogy a királyi fenevadat szállító kocsi ajtaja elég jól be van téve, hirtelen leugráltak a vagonokról és sietve menekültek kifelé. A nagy tolongásban nem egy sérült meg közülök, ki a karján, ki meg a lábán. Mikor már kitisztult a pályaudvar, akkor kutatgatás csak, hogy voltaképpen hát hol is az az oroszlan? Az egyik teherszállító kocsi kissé nyitott ajtaján besandítottak. Látták is valami fenevadat, de ez nem oroszlan, hanem csak farkas volt, amely dühösen loholt összetörött ketrecre közül. Volt a

kocsiban egy másik ketrecre is, amelyben egy gyönyörű dán doggot szállítottak. Ennek a vérére szomjazott a dühös állat. Mindenáron közelébe akart férközni. Hatalmas erejével összetörte a saját ketreccét és ijesztő üvöltéssel ostromolagatta a kutya lakását. A nemes állat az egész uton vonított. A vasut személyzete sehogyan sem tudta, hogy aköböltés ki e fenevadat A pályaudvar rendőrfelügyelőjéről kért tehát tanácsot. Okosabbat azonban ez sem mondhatott, mint azt, hogy a farkast agyon kell löni. A szót tett követte. Revolvért hoztak és a rendőrfelügyelő az ajtó szűk nyílásán belélt a kocsihoz. A lövés fején találta a fenevadat, amely erre iszonyú üvöltéssel nekiszaladt a vasajtónak. Ötször lött még be a rendőrfelügyelő a kocsihoz, míg a farkast leterítette. Ekkor kinnyitottak a vagon ajtaját, a remegő doggot kivették a kocsiból és rendeltetési helyére szállították. A farkas hulláját egyelőre bennhagyták.

Egy kétszeres gyilkos fölmentése. A koui esküdtszék a napokban a 24 éves Soulandné asszony ügyében ítelt, aki azzal volt vádolva, hogy férjét, a ki lovász volt egy cirikusban s egy Müller Katalin nevű énekesnőt, a kivel férjének viszonya volt, meggyilkolta. Az asszony egy lovaszínat bízott meg férje ellenőrzésével s az inasgyerek értesítette is Soulandnét, a mikor férje együtt volt az énekesnővel. Az ügyesség a lovaszínat a gyilkosságban való részvétel bűnével vádolta. Az esküdtszék mind a két vádlottat fölmentette.

Rémület áldozatai. Rómában a Via Manarán a napokban egy ház gyuladt ki. A házban lakóknak nem volt mitől tartaniuk, Ricci, a háziur még is annyira megijedt, hogy leugrott a II. emeletről. Felesége, csecsemő gyermekét karjain tartva, utána ugrott és példájukat követte másik két felnőt gyermek is. Valamennyiüknek sérülése életveszélyes.

Felrobbant gránát. Laibachban, a túzérésig lövőterén egy Paschic Márton nevű suhancz két gránátot talált, a melyek a földre hulltak, a nélkül, hogy explodáltak volna. A gránátokat bevitté egy bregei major udvarára és ott játszani kezdett azokkal. E közben egyik gránát felrobbant és a suhanczot a szó szoros értelmében összezúszagatta. A másik löveget az előhívott túzerek artalmatlanná tették.

A kánikula örültjei. Grácból jelenti egy telegramm hogy Feső-Molththalban három ember a nagy hőség miatt megökött. Az egyiket beszállították a klagenfurti tébolydába; a másik öngyilkos lett, a harmadikat otthon ápolják.

A szentesi anyakönyvi hivatalból.

1897. július 9-től július 23-ig.

Születés:

Tácsi Sz. Imre. Héjja Mária. Hegedűs Imre. István Mihály. Paczali Sándor. Barakonyi Julianna. R. Szabó Imre. Székely Teréz. Cs. Lukács Mária. Barakonyi János. Molnár Pál. Kandász László. Mari kovics Máté. István Sándor. Csákö Imre Détár István. Farsang Antal. Marton István. Pataki István. Juhász Ferenc Elek. Harsányi Nagy József. Gy. Molnár Mihály. Szentássi Julianna. Gál István. Piti Gábor. Farkas János. Dancsó Viktória Ilona. Berkecz Margit.

Halálozás:

Bonnár Julianna 30 éves tüdővész. Lami Anna 72 éves tüdővész. D. Varga Sándor 31 éves tüdővész. Molnár Mária 10 hónapos béhurut. Székely Mária 2 hónapos béhurut. Bugya Péter 7 hónapos béhurut. Tarróczy Mária 20 hónapos agyhártyalob. Miskolci Mária 65 éves embolia. Soós Mária 14 éves gyomorrák. Kecskés Rozália 14 éves öngyilkosság vízbefuladás. Hajdu Ann: 2 éves béhurut. Kerdő Ferenc 4 hónapos béhurut. Kovács Etel 3 hónapos béhurut. Zabora Ilona 28 éves tüdővész. Pánczél T. Julianna 18 hónapos béhurut. Beszedes Mihály 66 éves májlob. Szerencse Antal 28 éves agyagyulás. Varga Kiss Sára 74 éves agyszélhűdés. Székely Sándor 63 éves brightor. Székely Sára 61 éves tüdővész. Kiss Antal 5 hónapos agyhártyalob. Purjesz Mátás 9 éves végegyengülés. Ersek Margit 25 napos béhurut. Pataki József 14 hónapos hörgőlob. Kiss Bálint 19 éves tüdőlob. D. Varga Sándor 6 hónapos ránggörcs. Szilágyi Sándor 51 éves akasztás. Pallagi Erzsébet 1 hónapos béhurut.

Selyem-damaszok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szin a mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 krosbélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendések pontosan elintéztetnek.

Nyilttér.*)

Henger rovátkolás.

Felhívjuk az érdekelt felek figyelmét azon körülményre, hogy gyári műhelyünkben új henger rovátkoló gépeket (Riffel Maschinen) állítottunk fel, és elvállaljuk a hengerek rovátkolását, a legújanyosabb árak mellett, a legrövidebb idő alatt elkészítve.

Back Bernát fiai

26H52 szegedi gőzmalma és vízvezetke.

(* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Szép libát szállítok

bármily mennyiségben napi áron. Előleges levélbeli értesítésre a kosarakat kölcsön adom.

Róth Lipóth,
Versecz.

Képzett nyelvtanárno

ki eddig is több uri családban teljes megelégedésre oktat, — német és franczia nyelvre tanfolyamot nyit havi 4 firtért. Értekezni lehet a tanárnővel Nsgos Fekete Márton ur házában vagy szivessegből S t a r k Nándor könyvkereskedésében. 1V2

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gőggyár Részvény-Társaság

(ezelőtt) WALSER FERENCZ)

BUDAPESTEN, VI. ker., Külső váci-ut 45. szám.

Sürgőnczim: Szivattyugyar Budapest.

Gyárt: mindenféle gőgpetet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmeg takarítás), petroleum- és benzin-motorokat, Keretfűrészeket, körfűrészeket és cserőroket. Gőzkanókat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Ártézi kutalelőményeket vasból. Tűzfecskendőköt és vízszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hóekéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzferőtlenítő keszulekeket es teljes fertőtlenítő telepeket, pöczegödör tisztító keszulekeket. Vas- és ercöntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon-rostélyokat.

LETESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszberendezéseket, központi fűtéseket. 21-40

Arjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.